

færdebes i vor Marine, vil indrømme, at den har udmærkede Elementer at arbejde med, men at vi dog ikke ere anderledes end andre Menneſter; der ſkal Tid til Alt, og hvis vi ville opnaa at faae Noget ud af de Elementer, vi ſkulle arbejde med, kræves der Tid til at afſlibe dem. Den Tid havde vi tidligere, den Tid have vi ikke nu, og derfor maa enhver Ordning være bygget paa, at vi ikke ved Kampens Udbrud have Brug for denne forberedende Tid.

Naar jeg nu gaar ud fra diſſe almindelige Betragtninger og ſer hen til den Bei, Regjeringsforlaget er gaaet, maa jeg i Almindelighed udtale, at den rigtige Tanke, de rigtige Principer ere nedlagte i Forlaget, og at, dersom der er Noget, ſom jeg har inoed det, er det dette, at jeg for meget ſpører en fremtrædende Kamp mellem Troen paa, hvad der kan opnaas, og Beſtræbſelen efter at naae; hvad man ønsker at naae. Jeg mener dermed, at man for meget har begreundet ſig paa de allerfleſte Punkter; men Veien er rigtig, og derfor kan jeg i Et og Alt ſlutte mig til Hovedpunkterne i Forlaget. Jeg ſkal nu i Korthed berøre diſſe. Den mangelfulde Uddannelse af Mandſkabet har man ſøgt at bøde paa ved Gjenindkaldelse. Med Genſyn til Underofficererne har man, ſom den høitærede Miniſter før berørte, ſøgt at gjøre Uddannelsen noget fyldigere. Man har ved Udsendelse af Officerer til fremmede Lande erhvervet nøie Kundſkab om, hvorledes man uddanner Underofficerer i andre Mariner. Derved er man kommen til Erkendelse af, at vi ſtaa tilbage for andre Lande, og man har ſøgt at raade Bod derpaa, men man har ikke diſtet ſig til at gaa ſaa vidt at forlange en ſaa ſtor Foruddannelse ſom den, der gives i andre Mariner. Smidlertid har man nærmet ſig dertil, og alſaa gaar Forlaget her i den rigtige Retning. Hvad angaar Søofficersſkolen, har den høitærede Miniſter vel ikke foreſlaaet nogen Forandring; men vi maa her lægge Mærke til en meget væſentlig Ting, nemlig, at den nuværende Søofficersſkole er Frugten af et Kompromis, Frugten af en Kamp imellem en kraftig Modſtand mod den nye Ordning og en kraftig Beſtræbſelse efter at gjøre den, hvad Mange anſaa for endnu ſlettere, end den i mange Retninger kan ſiges at være. Det maa alſaa have ſtaaet klart for dem, der ſkulle fremkomme med Forſlag, at en ny Kamp for en bedre Ordning ikke vilde have ſtorre Chancer for ſig. Naar det har viiſt ſig, at Skolen i 6—7 Aar har kunnet præſtere brugbare Officerer, lader man ſig nøie dermed, og af Genſyn til Hindringerne er der her ikke gjort noget Strid henimod at ſupplere, hvad der kunde mangle. Hvad der mangler efter Marinens og min Opfattelse, ja viſtno ogſaa efter andre Mariners Opfattelse, er det, man tidligere har taget fra Skolen. En ſaadan Udtaleſe fra min Side, der i flere Aar har ledet Skolen, kan forekomme ærede Medlem-

mer beſynderlig. Jeg er dog ſtolt af at lede den; men jeg kender Sandheden, jeg veed, hvor Gloen trykkes, og veed, at Officerer vanſtellig uddannes paa fire Aar. Sandheden af denne Udtaleſe viſer ſig tydelig, naar man ſer hen til Uddannelses-tiden i fremmede Mariner. Sværrig har Punkt for Punkt kopieret vor Ordning, optaget alle dens Principer og har optaget næſten Linie for Linie flere Paragrafer af vor Skoleplan; men Sværrig har lagt to Aar til for den yngſte Klasse og har ſagt: paa mindre end 6 Aar kunne vi ikke uddanne vore Officerer. Jeg vil nødig trætte den ærede Forſamling, men for at give Dem Syn for Sagen, ſkal jeg oplæſe, hvilken Uddannelses-tid, der kræves i de fleſte af de Mariner, man har ſaaet Oplyſning om. England kræver 5 Aars Uddannelse til Officer, 3 Aars Uddannelse til Kadet, Frankrig 7 Aars Uddannelse til Officer, 5 Aars Uddannelse til Kadet, Holland kræver henholdsvis 7 og 3 Aar. Sværrig kræver 6 à 7 Aars Uddannelse til Officer. Der ſtaa ikke Noget med Genſyn til Uddannelsen til Kadet, thi Eleverne komme ind ſom Kadetter paa Skolen. Norge kræver 5 Aars Uddannelse til ſaſt Officer, 3 Aars Uddannelse til Reſerveofficer. Italien kræver 4 til 5 Aars Uddannelse til Officer, 2 til 3 Aars Uddannelse til Kadet, og alſaa er Italien det eneſte Land, ſom nærmer ſig os noget. Tydſkland kræver 6 Aars Uddannelse til Officer og 3 Aars Uddannelse til Kadet. Ruſland kræver 6 Aars Uddannelse til Officer og 4 Aars Uddannelse til Gvardiemarin, hvilket vil ſige det Samme ſom Kadet. Nordamerika endelig kræver henholdsvis 6 og 4 Aar. Vrede Medlemmer ville heraf ſe, at den Tid, hvori vi ſkulle uddanne Officerer, til hvilke vi paa Grund af Forholdene ſtille langt høiere Fordringer, end andre Mariner behøve at ſtille, er lig med Gjennemſnittet af det Nævemaal, ſom kræves i andre Mariner til Uddannelsen af Kadetter. Naar alſaa den høitærede Miniſter har faſtholdt den beſtaaende Ordning, kan jeg ikke Andet end hiſalde det, da jeg ikke tror, der kan opnaas videre end dette Minimum. Ogſaa paa dette Punkt har der viſtno viiſt ſig en Tilbøielighed til at ſe hen til, hvad der kunde naas, og ikke til; hvad man maatte kunde ønske. Jeg tror, at det, efter hvad jeg har fremsat, er indlyſende, at Miniſterens Forſlag med Genſyn til de Hovedfordringer, man ſkal ſtille til en Beſætning, indeholder en Beſtræbſelse efter at gaa i den rigtige Retning. Med Genſyn til Maſſinbeſætningen, det Led, ſom jeg før berørte, tror jeg, at Beſtræbſelen ogſaa gaar i den rigtige Retning, idet man ſøger at ſikre ſig en bedre Uddannelse og tillige ſøger at ſikre ſig et mindre tarveligt Antal. Ogſaa med Genſyn til diſſe Folk have vi tidligere kunnet lade os nøie med hvervede Kræfter, ligesom vi i meget ſtor Udſtrækning have ladet os nøie med Reſerveofficerer og Reſerveunderofficerer; men nu da Skibene ikke alene i deres Dampmaſiner og